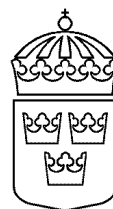

Riksdagens protokoll

2000/01:81

Fredagen den 16 mars

Protokoll
2000/01:81

Kl. 9.00 – 10.01
12.00 – 12.01

1 § Meddelande om frågestund

Talmannen meddelade att vid frågestunden *torsdagen den 22 mars kl. 14.00* skulle följande statsråd närvara:

Vice statsminister Lena Hjelm-Wallén, statsrådet Ingela Thalén, jordbruksminister Margareta Winberg, socialminister Lars Engqvist och finansminister Bosse Ringholm.

2 § Meddelande om information från regeringen

Talmannen meddelade att *tisdagen den 27 mars kl. 14.00* skulle statsminister Göran Persson lämna information från EU-toppmötet i Stockholm den 23 och 24 mars.

3 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

Interpellation 2000/01:284

Till riksdagen

Interpellation 2000/01:284 av Marianne Andersson (c) om vindkraften.

Interpellationen kommer att besvaras den 20 mars 2001.

Skälet till dröjsmålet är att det har varit svårt att hitta en debattdag som passar både interpellanten och statsrådet.

Stockholm den 14 mars 2001

Näringsdepartementet

Björn Rosengren

Enligt uppdrag

Dag Ekman

Expeditionschef

Till riksdagen

Interpellation 2000/01:294 av Harald Nordlund om världens barn.

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 3 april 2001.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor.

Stockholm den 12 mars 2001

Justitiedepartementet

Britta Lejon

Till riksdagen

Interpellation 2000/01:315 av Margit Gennser om yttrandefriheten i EU.

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 3 april 2001.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor.

Stockholm den 12 mars 2001

Justitiedepartementet

Britta Lejon

*Svar på
interpellationer*

4 § Svar på interpellation 2000/01:289 om beskattningen av personaloptioner

Anf. 1 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s):

Fru talman! Catharina Hagen har frågat mig vilka åtgärder jag avser att vidta för att skapa en mer konkurrenskraftig beskattning av personaloptioner.

Jag har i november 1999 svarat på en interpellation från Catharina Hagen med samma innehåll som den nu aktuella. Jag svarade att jag inte såg något behov av att ta initiativ till förändringar i beskattningen av personaloptioner.

I sakfrågan vill jag erinra om att det är en viktig princip i det svenska skattesystemet att alla inkomster av arbete ska beskattas på samma sätt, oavsett om ersättningen utgår som kontant lön eller som en förmån. Jag kan inte se något skäl till att frångå denna princip och skapa en särskild skatteförmån för den som får ersättning för arbete via en option i förhållande till den som får ersättning i form av kontant lön. Det kan också tilläggas att det bara är inom vissa delar av arbetsmarknaden som personaloptioner kan erhållas, och det finns enligt min mening inte någon anledning till att de personer som kan erhålla optioner ska få en gynnsammare beskattning än andra.

Jag har således ingen avsikt att för närvarande föreslå någon ändring i beskattningen av personaloptioner.

I sitt svar utgår finansministern från att personaloptioner ska betraktas som lön och att de därför inte ska behandlas annorlunda än vanliga arbetsinkomster. Men min utgångspunkt är en annan.

Personaloptioner är ett annorlunda sätt att avlöna medarbetare. För den anställda är det betydligt mera riskfyllt. Personaloptioner kan ge mycket, men de kan också ge ingenting, vilket de flesta av oss har noterat under den senaste tiden. Personaloptioner innebär att man inte behöver vara ekonomiskt resursstark för att bli delägare i ett företag. Man betalar i princip ingenting vid utfärdandet av optionerna, men man har en chans att få mycket samtidigt som man riskerar att inte få någonting. Socialavgifter läggs på vid den tidpunkt då man utnyttjar optionen, och då inkomstbeskattas också den anställda.

Det är vanligt med personaloptioner utomlands. I USA betraktar man dem som ett riskfyllt belöningsinstrument och har en särskild beskattning, ca 20 %. I England och i många andra europeiska länder är beskattningen mycket lägre än i Sverige. Visserligen inkomstbeskattas man för optionerna, men det läggs inte på några socialavgifter. För närvarande håller England på att införa en ännu förmånligare skatt på optioner. Det finns ett sådant tryck även i andra länder, fast man utgår redan från en mycket lägre skattenivå.

I interpellationssvaret nämner finansministern att det är viktigt att inkomst av arbete ska beskattas på samma sätt. Redan tidigare har regeringen aviserat att det är svårt att belöna kvalificerad arbetskraft. Därför har regeringen t.ex. infört en speciell skatt för utländska experter eftersom konkurrensen är stor om denna arbetskraft. De utländska experterna får också förmånligare beskattning på personaloptioner eftersom dessa räknas in i det skatteunderlag som de utländska experterna får en skattereduktion på.

Därför kan man redan i dag säga att personaloptioner beskattas olika beroende på om man är en svensk högutbildad eller om man är en s.k. utländsk expert. Om man har en option och arbetar i olika länder är Sveriges regler till stor nackdel. Man beskattar personaloptionen i Sverige när man flyttar ut, om man kan utnyttja optionen här, medan andra länder har en annan tidpunkt. Det innebär att beskattningen av personaloptioner för den arbetskraft som flyttar utomlands är extra oförmånlig i Sverige, eftersom optionen beskattas en gång extra här.

Det finns alltså tre olika sätt att beskatta personaloptioner, och det gäller utländska experter, vanliga svenskar och sådan arbetskraft som flyttar mycket mellan olika länder. Det är därför som jag frågar finansministern ytterligare en gång om det inte är angeläget att se över denna beskattning. Det är också angeläget att ha instrument som gör det lätt för företag att växa och bli större. Det är inte lyckligt att vara beroende av stora, enskilda företag – det kan vi se i dag i och med raset för Ericsson.

Finns det verkligen ingenting som gör att finansministern i dag överväger en ny beskattning? Finns det inte nya fakta som gör att man tänka sig att se över denna beskattning, särskilt som utländska experter har fått en annorlunda beskattning och när utlandet dessutom sänker beskattningen på personaloptioner?

Anf. 3 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s):

Fru talman! Vårt skattesystem behöver inte fler undantag. Tvärtom behöver det fredas från den typ av undantag som skapar ännu mer ogenomtränglighet i systemet.

Det är alldeles riktigt som interpellanten säger, att den som överenskommer med sin arbetsgivare om ersättning i form av ett optionssystem tar på sig stora risker. Det är upp till den enskilde att själv bedöma om han eller hon vill ta den typen av risker.

Jag ser inget skäl till att svara på annat sätt än vad jag har gjort tidigare på den frågan. Vårt skattesystem ska inte dräneras genom nya typer av undantag.

Anf. 4 CATHARINA HAGEN (m):

Fru talman! Det är ju inte vi moderater som föreslår en rad undantag från en hög beskattning. Regeringen envisas med att behålla den höga nivån på beskattningen och själv införa en rad undantag, varav jag har nämnt ett enda, nämligen beskattningen av utländska experter.

Man ska inte se på personaloptioner som ett undantag från en lönebeskattning utan som ett riskfyllt belöningsinstrument och därmed införa en kapitalbeskattning. Men jag inser att finansministern inte alls är inne på samma linje.

Jag måste ändå få påpeka att det inte är så att finansministerns skatte-kista skulle bli så mycket tommare om man ändrade beskattningen. I dag försöker företagen undvika den oförmånliga beskattningen genom att anlita konsulter och införa försäkringssystem – allt för att beskattningen av personaloptioner är så krånglig och oförmånlig att man vill undvika den. Det finns i dag inte många företag som de facto utnyttjar personaloptioner.

Jag anser att man gör det krångligt för företagen genom dessa regler. Eftersom andra länder inser vikten av nya belöningsssystem för kvalificerade medarbetare borde Sverige inte gå i bräsch men i alla fall följa andra länder. Regeringen är ju medveten om skattekonkurrensen när det gäller kvalificerad arbetskraft, så jag är förvånad över att finansministern är så oerhört negativ till att se över denna typ av beskattning.

Jag skulle då vilja fråga finansministern ytterligare en gång: Om regeringen nu inte vill ändra den principiella beskattningen av personaloptioner, kan inte finansministern då tänka sig att åtminstone ändra tidpunkten för betalning av socialavgifter för personaloptioner?

Det är väldigt olyckligt, som det är i dag, när företagen inte vet hur stora kostnaderna blir för socialavgifterna eftersom socialavgifterna faller ut när den enskilde utnyttjar optionen, och företagen vet ju inte när det kan bli. Näringslivet har framfört önskemål om att ändra tidpunkten för betalning av socialavgifterna till den s.k. kantidpunkten i stället för utnyttjandetidpunkten.

Därför frågar jag finansministern: Finns det ingen möjlighet att ni kan tänka er att se över denna fråga? En annan fråga är: Kan finansministern inte tänka sig att sänka socialavgifterna eller helst slopa dem, eftersom många andra länder har sänkt dem på det här belöningsinstrumentet? Varför ska Sverige alltid skilja ut sig med att ha den mest oförmånliga beskattningen på sådant som är väldigt viktigt ur konkurrenssynpunkt?

Jag har alltså två konkreta frågor om tidpunkten för betalningen och även storleken på socialavgifterna.

Är det inte möjligt att finansministern vid något tillfälle kan tänka sig att beakta dessa önskemål från näringslivet?

Överläggningen var härmed avslutad.

Prot. 2000/01:81
16 mars

*Svar på
interpellationer*

5 § Svar på interpellation 2000/01:260 om hushållsnära tjänster

Anf. 5 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s):

Fru talman! Margareta Cederfelt har frågat statsrådet Mona Sahlin om hon är beredd att verka för att det ska vara möjligt för hushållen att anlita hushållsnära tjänster på den vita marknaden. Arbetet inom regeringen är så fördelat att det är jag som ska svara på frågan.

Frågan är ställd med anledning av att många människor, framför allt kvinnor, blir sjukskrivna eller på annat sätt drabbas av ohälsa vilket leder till att de inte längre står till arbetsmarknadens förfogande.

Regeringen ser mycket allvarligt på den ökade ohälsan i arbetslivet och har därför inlett en omfattande översyn av dess orsaker. Som ett led i att komma till rätta med problemet har olika utredningsinsatser genomförts och andra har påbörjats. En särskild utredare har tillkallats för att utarbeta förslag till en samlad handlingsplan för ökad hälsa i arbetslivet. Arbetet ska bedrivas med hänsyn tagen till både kvinnor och mäns förutsättningar och behov. Förslag till handlingsplan ska lämnas senast den 1 juni 2001.

När det gäller skattesystemets utformning är regeringens huvudlinje att stimulera arbetsmarknadsdeltagande, arbetsutbud, sysselsättning och utbildning med brett inriktade justeringar av skatteuttaget på förvärvsinkomster. Den pågående inkomstskattereformen – däribland kompensations för den allmänna pensionsavgiften – har medfört lägre skatter för låg- och medelinkomsttagare. I detta avseende är reformen särskilt betydelsefull för deltidsarbetande och för kvinnor.

Det är oklart i vilken mån särskilda skatteregler för hushållsnära tjänster skulle kunna leda till en generellt sett lägre arbetsbelastning och därigenom till att färre personer kommer att stå utanför arbetsmarknaden. Särskilda skatteregler, vilka i normalfallet leder till snedvridande konkurrens, måste därtill vägas mot skatteregler som är så rättvisa, enkla, neutrala och likformiga som möjligt.

Anf. 6 MARGARETA CEDERFELT (m):

Fru talman! Jag ber att få tacka finansministern för svaret på min interpellation.

Interpellationen var ursprungligen riktad till statsrådet Mona Sahlin, beroende på det uttalande statsrådet Sahlin har gjort avseende hushållsnära tjänster den 13 februari 2001 vid en konferens angående pensionsfrågor. Statsrådet Sahlin uttalade sig där positivt för hushållsnära tjänster och sade att hon var beredd att stödja en reform som skulle göra det möjligt för människor att anlita hushållsnära tjänster.

Min fråga handlar just om huruvida regeringen är beredd att utarbeta ett förslag som skulle göra det möjligt för hushållen att anlita dessa tjänster. Finansministern har inte svarat på frågan utan talat om principerna för beskattning, att det ska vara likvärdiga system osv.

Men min fråga handlar egentligen inte om dessa frågor, utan den handlar om huruvida regeringen är beredd att gå på samma linje som statsrådet Sahlén, dvs. att faktiskt ta tag i problemet som många hushåll har med att inte klara av att kombinera arbete, familj och fritid. Det gäller att få detta att gå ihop i en modell som innebär att man faktiskt orkar med tillvaron och inte drabbas av ohälsa. Vi kan ju faktiskt se att det är just kvinnorna som drabbas av ökande ohälsa, framför allt kvinnorna inom den offentliga sektorn. Det tycker jag är ett väldigt allvarligt problem som naturligtvis måste åtgärdas.

Det är någonting som är fel i hela systemet när människor är sjuka i den omfattning som i dag och att utbrändhet i det närmaste är en folksjukdom bland förvärvsarbetande människor i arbetsför ålder. Därför måste möjligheterna att göra någonting åt detta ses över.

I det här sammanhanget är det omöjligt för ett stort antal medborgare att anlita hushållsnära tjänster. Tidigare fanns möjligheten att via rotavdragen anlita tjänster för reparationer osv. i hushållen. Effekterna av rotavdragen har i olika utredningar visat sig vara väldigt positiva.

Nu kommer vi till hushållsnära tjänster. Vad är regeringens inställning när det gäller dessa? Är inställningen att betrakta som överensstämmande med Mona Sahléns inställning?

Anf. 7 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s):

Fru talman! Regeringens uppfattning är att det inte är via skattepolitiken som vi i första hand ska angripa de problem som finns i vårt arbetsliv.

Regeringen ser mycket allvarligt på att vi har haft en period av ökad ohälsa i arbetslivet som har lett till exempelvis fler långtidssjukskrivningar. Därför tog regeringen redan i vårpropositionen för ett år sedan initiativ till att ta fram ett antal förslag och ett program för att motverka ohälsa i arbetslivet. Det är ett arbete som nu pågår mycket intensivt, och som jag redovisade i mitt interpellationssvar kommer det också inom kort att presenteras ytterligare material i denna fråga.

Jag tror att det här är en fråga som borde engagera alla arbetstagare och alla arbetsgivare i landet. Det är inte i första hand här i Sveriges riksdag, i kammaren, i regeringen eller i andra parlamentariska sammanhang som besluten kan fattas som ändrar situationen på våra arbetsplatser, utan det är just på den enskilda arbetsplatsen. Det är samarbetet mellan arbetsgivare och arbetstagare som är så oerhört viktigt för att komma till rätta med problemen med den stress och den ökade arbetsbelastning som många upplever. Därför handlar det mer om att hitta instrument inom andra politiska sektorer än skattepolitiken för att komma till rätta med det hela.

Jag förstår interpellantens fråga, som ju handlar om den vanliga moderata linjen, att alla problem ska lösas via skattesänkningar och därmed ökade subventioner till enskilda sektorer. Regeringens uppfattning är att det har skett en fantastisk utveckling under senare år, där just den privata tjänstesektorn, som berörs i interpellationen, kanske är den snabbast väx-

ande sektorn på vår arbetsmarknad. Att i ett sådant läge gå in med subventioner till denna sektor skulle inte lösa de problem som vi diskuterar här, utan det är helt andra typer av insatser som behöver göras för att komma till rätta med ohälsan i arbetslivet.

Prot. 2000/01:81
16 mars

*Svar på
interpellationer*

Anf. 8 MARGARETA CEDERFELT (m):

Fru talman! Ja, visst finns det ohälsa inom arbetslivet. Så långt är finansministern och jag överens. När det sedan gäller hur vi ska tackla problemen är det klart att det finns olika åtgärder som behöver vidtas. Men samtidigt finns det vissa fakta som inte kan sopas under mattan. Dessa handlar om att det framför allt är bland kvinnorna som sjukskrivningarna ökar, framför allt kvinnor med anställning inom den offentliga sektorn.

När vi nu återvänder till de hushållsnära tjänsterna i debatten kan jag säga att det inom den privata sektorn har börjat utvecklas avtal som innebär att en stor grupp anställda kan få hushållsnära tjänster utförda som förmåner. Detta är tyvärr ingenting som den stora gruppen kvinnor inom offentlig sektor ännu så länge har fått möjlighet till.

Genom att utarbeta det system som Mona Sahlin har uttalat sig positivt om såväl den 13 februari 2001 som vid ett flertal tillfällen under förra året skulle det vara möjligt för hushållen att själva ta ställning i denna fråga.

Det är faktiskt så att vårt grannland Finland har gjort det möjligt för hushållen att anlita hushållsnära tjänster genom en 40-procentig skattere- duktion.

Det pågår också projekt inom EU i syfte att slå undan fötterna på den svarta marknaden för att på så sätt både göra det möjligt för människor att vara laglydiga och också öka tryggheten för de personer som annars ägnar sig åt svart arbete. Det här är också en viktig fråga. Det tror jag säkert att finansministern också anser.

Det vore bra om man gjorde det möjligt för hushållen att anlita dessa tjänster. Frågan får inte åter dras i långbänk medan människor fortsätter att vara sjuka och drabbas av ohälsa. Det är också en stor grupp människor som ägnar sig åt svartarbete och lever i otrygghet.

Hur är regeringens inställning i dessa frågor?

Anf. 9 CATHARINA HAGEN (m):

Fru talman! Jag vill bara kommentera en liten sak som finansministern sade, nämligen att skatteregler inte är ett sätt att påverka om fler eller färre personer ska stå utanför arbetsmarknaden. Det tycker jag är ett väldigt underligt uttalande från finansministern. Naturligtvis är det så, som finansministern själv har påpekat i många sammanhang, att marginaleffekterna är väldigt viktiga när det gäller att få ut människor på arbetsmarknaden. Det är bl.a. därför som regeringen själv inför t.ex. max-taxa inom barnomsorgen. Man funderar nu på att ta bort de inkomstprövade bostadsbidragen. Detta är en annan sida av skattesystemet.

Naturligtvis är det så att även marginaleffekterna inom själva skatten påverkar utbudet av arbetskraft och även, som Margareta Cederfelt påpekar, efterfrågan. Så visst påverkar skattereglerna i mycket hög utsträckning vår arbetsmarknad.

Det har också påpekats från OECD och EU att Sverige måste sänka sina marginalskatter. Det är helt nödvändigt för att öka sysselsättningen.

Finansministern påpekar att vi inte ska ha en massa undantag. Jag skulle ingenting hellre önska än att vi slapp alla dessa undantag, men de är nödvändiga därför att regeringen förespråkar en högskattepolitik. Då tror vi att det är bättre att man börjar med undantag inom vissa sektorer för att se om det inte fungerar bättre. Allrahelst vill vi sänka skatten inom ett mycket bredare område, men vi tycker ändå att hushållssektorn vore ett väldigt lämpligt område att börja sänka skatten inom, för det är stora svårigheter för de flesta familjer när det gäller att få hjälp i hemmen. Inte minst för de äldre är det väldigt svårt att få tillgång till den hemtjänst som de skulle behöva. Att sänka skatten på hushållsnära tjänster för äldre tycker vi skulle vara ett utmärkt exempel på hur man skulle kunna hjälpa de äldre. Vi vill gärna sänka skatten för alla hushållsnära tjänster, men jag tror att de äldre är en kategori som skulle ha mycket stort behov av detta.

Jag vill därför fråga finansministern vad han menar med att skatteregler inte påverkar arbetsmarknaden.

Anf. 10 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s):

Fru talman! Det är oerhört viktigt att vi har ett skattesystem som är enkelt, genomskinligt, hanterbart och effektivt. Det förvånar mig egentligen inte att Moderata samlingspartiets företrädare här i riksdagen ständigt försöker krångla till skattesystemet och ständigt försöker hitta nya sätt att införa undantag i skattesystemet och därmed göra det mer ineffektivt och orättvist.

Jag är förvånad över, eftersom det egentligen strider mot den moderata ideologin, att man ständigt misstror marknadsekonomin. Man vill ständigt ha olika regler för olika sektorer på arbetsmarknaden och i näringslivet. Vi har ett skattesystem som ska behandla olika branscher och olika näringsgrenar så enhetligt och korrekt som möjligt, och jag har svårt att förstå den typ av ständig misstro mot marknaden som företrädare för Moderata samlingspartiet ger uttryck för genom att man vill införa ständiga undantagsregler.

Det som Margareta Cederfelt pekar på i sin interpellation – att det är ett faktum att vi har fått en ökad ohälsa på många arbetsplatser och i många arbetsmiljöer under senare år, framför allt bland den offentliga sektorns kvinnor – finns det en mycket enkel förklaring till. Den enkla förklaringen är den oerhört dåliga ekonomi som Sverige drog på sig i början på 1990-talet, då Sverige under Carl Bildts och den moderata regimens ledning fick ett oerhört dränage vad gäller samhällsekonomi och skatteinkomster. Det ledde till att många människor slogs ut från arbetsmarknaden. Det ledde till en oerhörd skärpning av arbetssituationen just i den offentliga sektorn – i äldreomsorgen, i sjukvården och i barnomsorgen – som förvärrades oerhört mycket som ett resultat av det borgerliga ekonomiska haveriet. Det är de följderna som vi nu försöker reda ut.

Jag är också förvånad över att varken Margareta Cederfelt eller någon annan från Moderata samlingspartiet ser det enkla sambandet att den enda möjligheten att komma till rätta med problemet naturligtvis är att tillföra resurser till kommuner och landsting på det sätt som har skett

under senare år. Sedan 1994 – sedan regeringsskiftet – har den kommunala sektorn fått 100 miljarder kronor mer i resursutrymme i form av ökade skatteintäkter och i form av ökade statsbidrag. Totalt sett är det en fantastisk resursökning som kommuner och landsting har fått och som naturligtvis kan användas just för att bl.a. ta itu med de ohälsoproblem som finns på den offentliga sektorns arbetsplatser.

Moderaterna har ständigt motsatt sig den förstärkning som nu sker av den kommunala ekonomin, och man har ständigt motsatt sig att vi ska skaffa ordentliga skatteinkomster både till staten och till kommunerna. Det största hotet för kvinnorna i den offentliga sektorn är att en moderat skattepolitik på nytt skulle få fäste i en parlamentarisk majoritet i denna kammare och att vi skulle dränera både kommuner, landsting och staten från inkomster som skulle återföra oss till den nivå vi var på i början på 90-talet, som gjorde att vi skapade alla de många arbetsmiljöproblem som nu bl.a. kvinnor i sjukvård, barnomsorg och annat drabbas av.

Därför tycker jag att det finns skäl att påminna om att det finns två vägar ut ur detta. Den ena vägen är den moderata skattevägen: minska skatteinkomsterna och se till att man permanentar problemen inom den offentliga sektorn för inte minst kvinnor. Den andra vägen är att se till att vi stärker vår ekonomi på det sätt som har skett under senare år och inte minst ger kommuner och landsting möjligheter att bearbeta sina arbetsmiljöproblem.

Anf. 11 MARGARETA CEDERFELT (m):

Fru talman! Skillnaden i synsätt mellan regeringen och moderaterna kan inte framställas tydligare än vad Bosse Ringholm gjorde just nu. Naturligtvis är det en skillnad. När Bosse Ringholm här talar om vilka åtgärder som behöver vidtas handlar det återigen om fortsatt utbyggnad av social ingenjörskonst. Marknadsekonomi innebär faktiskt att marknaden har möjlighet att styra. Det regeringen gör är att man påverkar genom ett högt skattetryck som just slår undan fötterna på marknaden.

Det finns inget land i Europa där låginkomsttagare är så hårt beskattade som i Sverige, och därmed är de beroende av politiska beslut när de själva fattar beslut som rör livet. Är detta vad finansministern anser är en bra politik?

Den offentliga sektorn är genomstyrd av politiska beslut. När nu t.ex. Stockholms läns landsting vill se över verksamheten som bedrivs och förändra och modernisera den försöker regeringen genast komma med pekpinna och stifta lagar som återigen ska slå undan fötterna. Jag tänker här på lagen om utförsäljning av sjukhus.

Nu börjar vi komma långt ifrån hushållsnära tjänster, men vad jag vill säga är att vi ska göra det möjligt för människor att själva disponera och ta ansvar för sina liv. Vi kan se, genom den utredning som gjordes vid Karolinska Institutet, att många kvinnor försöker komma till rätta med de problem som finns kring deras ohälsa genom att börja idrotta mer och gå ned i arbetstid. Det var endast 5 % av kvinnorna som hade anlitat hushållsnära tjänster. Varför det? Jo, därför att det är en omöjlighet. Kostnaden är alldeles för hög genom de pålagor som finns i form av sociala avgifter, höga skatter osv.

Följ EU:s uppmaning och åtgärda problemet, så att människor kan anlita hushållsnära tjänster.

Prot. 2000/01:81

16 mars

Svar på
interpellationer

Anf. 12 CATHARINA HAGEN (m):

Fru talman! Jag vill kommentera tre saker som finansministern sade i sitt svar.

Först påstår finansministern att moderaterna vill ha undantag från skattesystemet. Är det något parti som vill ha undantag är det väl socialdemokraterna. Varför har man annars infört expertskatt? Man har extremt tuffa undantagsregler för fåmansbolagen. Är inte det undantag från skattesystemet, finansministern?

Den andra frågan jag vill kommentera gäller att finansministern säger att vi vill dränera kommuner och landsting på pengar. Var hamnar pengarna när regeringen skickar pengar till politiker i landsting och kommuner, exempelvis i form av de s.k. kanonpengarna eller i form av extra-pengar till skolan? Ja, inte hamnar de i verksamheten. Tvärtom möts vi dagligen av reportage om hur illa ställt det är med det och att pengarna inte hamnar där de borde hamna. De hamnar någon annanstans därför att politikerna inte kan sköta ekonomin i kommuner och landsting.

Det tredje som jag vill kommentera är att finansministern säger att vi misstror marknaden. Är det någon som misstror marknaden så är det väl socialdemokraterna. Vi kan bara nämna ordet sjukvård och Lars Engqvist så vet finansministern vad jag tänker på. Jag tycker inte att det är rätt att påstå att det är moderaterna som misstror marknaden. Är det någon som gör det så är det socialdemokraterna.

Överläggningen var härmed avslutad.

6 § Svar på interpellation 2000/01:257 om diskriminering av romer på fastighetsmarknaden

Anf. 13 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s):

Fru talman! Carl-Erik Skårman har frågat vilka ägardirektiv regeringen har givit till de statliga företagen beträffande deras förhållningssätt till olika minoritetsgrupper samt vilka initiativ statsrådet ämnar vidta för att garantera att de statliga företagen inte diskriminerar olika minoritetsgrupper.

I interpellationen redogör Carl-Erik Skårman för den uppkomna situationen av att ett ombud för Vasakronan AB uttryckt sig kränkande om romer som folkgrupp. Det är av vikt att här framföra att de värderingar som framkommit inte alls speglar Vasakronans värderingar. Vad jag har erfärut har bolagets verkställande direktör mycket bestämt tagit avstånd från det inträffade och beklagar djupt ombudets uttalande om romer.

Vidare vill jag erinra om brottsbalkens bestämmelse om olaga diskriminering. Om en näringsidkare i sin verksamhet diskriminerar en annan person på grund av ras, hudfärg, nationellt eller etniskt ursprung, trosbekännelse är det enligt gällande rätt en straffbar handling.

Det är förstås viktigt att företagen eller branschorganisationer själva arbetar med att motverka och förebygga diskriminering inom sina områden. I ett sådant arbete kan det behövas kunskaps- och medvetandehöjande insatser. Regeringen har därför gett ett uppdrag till Ombudsmanen mot etnisk diskriminering och Integrationsverket att genomföra informations- och utbildningsinsatser för att öka kunskapen hos personer i

nyckelfunktioner om såväl mekanismerna bakom etnisk diskriminering som de gällande reglerna på området. Det kan t.ex. handla om företrädare för olika myndigheter, företag och branschorganisationer. Det är även viktigt att i de dialoger som förs mellan regeringen och de statligt ägda företagen belysa vikten av att arbeta med dessa frågor och på så sätt bidra till kunskaps- och medvetandehöjande insatser på området.

Prot. 2000/01:81
16 mars

*Svar på
interpellationer*

Anf. 14 CARL-ERIK SKÅRMAN (m):

Fru talman! Jag vill tacka för svaret. Denna händelse tonar nu bort lite grann i mediebruset. Jag vet inte om det är bra att den tonar bort eller om det är dåligt. Det är bra om den tonar bort därför att den allmänna opinionen är så på det klara med att Vasakronans representant har gjort fel och begått en felaktig handling. I så fall är det bra att den inte uppmärksammas mer. I annat fall, om det beror på att man tycker att det på något sätt skulle vara naturligt, är det förskräckligt.

Jag noterar emellertid att statsrådet medger att Vasakronans representant i detta fall har begått ett allvarligt fel och alltså utfört en straffbar handling när man nekade romerna möjlighet att hyra en ny gudstjänstlokal och att man gjorde det med hänvisning till romernas etniska tillhörighet.

Det kan naturligtvis inte ha varit behagligt för regeringen och Vasakronan att denna händelse avslöjades dagen efter att regeringen i en 99-sidig skrivelse med emphasis hade deklarerat sitt avståndstagande från all diskriminering och deklarerat att arbetet med att motverka rasism och all slags diskriminering är en av de viktigaste samhällsfrågorna över huvud taget.

Jag vill gärna instämma i vad regeringen sade i denna skrivelse. Men det är nu bara att hoppas att denna inställning hos regeringen framdeles ska lyckas med hjälp av de åtgärder som statsrådet påpekar i sitt svar, så att vi inte får en upprepning av det som uppenbarligen misslyckades när det gäller kontakterna mellan Vasakronan och de religiösa romerna.

Fru talman! Jag utgår vidare från att statsrådet håller sig underrättad om att detta ärende får en adekvat rättslig uppföljning i enlighet med vad statsrådet själv deklarerat i sitt interpellationssvar.

Överläggningen var härmed avslutad.

7 § Svar på interpellation 2000/01:281 om skatteregler för fåmansbolag

Anf. 15 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s):

Fru talman! Carl Erik Hedlund har frågat mig vad jag avser att göra för att de som drabbas av regelverket för beskattning av fåmansföretag ska slippa betala skatt på pengar de aldrig erhållit.

Särskilda regler för beskattning av utdelning från och kapitalvinst vid avyttring av andelar i fåmansföretag, de s.k. 3:12-reglerna, infördes vid 1990-års skattereform. Reglerna innebär bl.a. att en kapitalvinst delas upp i två delar, varav den ena beskattas i inkomstslaget tjänst och den andra i inkomstslaget kapital. Den 1 januari 1999 ändrades möjligheterna

att få uppskov med beskattningen vid avyttring av kvalificerade andelar i fåmansföretag. I dessa fall bestäms ett uppskovsbelopp för den del av vinsten som är hänförlig till tjänst och ett uppskovsbelopp för den del som är hänförlig till kapital.

Under senare tid har i olika sammanhang uppmärksammas fall där fåmansföretag sålts och säljaren som ersättning erhållit högt värderade aktier i det köpande företaget. Säljaren har fått uppskov med beskattningen enligt reglerna jag nyss nämnde. Om det köpande företaget försätts i konkurs får den del av uppskovsbeloppet som är kapitalbelopp kvittas mot den genom konkursen uppkomna kapitalförlusten. Någon sådan kvittningsrätt finns däremot inte för den del av uppskovsbeloppet som är tjänstebelopp. Situationen blir densamma om aktierna sjunker i värde och säljs med förlust.

Carl Erik Hedlunds kritik tar sikte på det förhållandet att om den skattskyldige skulle ha fått uppskov vid andelsbytet utan att uppskovsbeloppet delats upp i tjänst och kapital skulle hela vinsten ha kunnat kvittas mot en efterföljande förlust. Vid en sådan jämförelse kan jag förstå den kritik som förs fram. Å andra sidan kan man konstatera att utfallet blir ett annat om man i stället väljer att jämföra med ett system som inte innehåller några uppskavsregler.

Frågeställningen är komplex, och svårigheterna beror på att det är två olika regelverk – de s.k. 3:12-reglerna och reglerna om andelsbyten – som samtidigt är tillämpliga i den aktuella situationen.

Den s.k. 3:12-utredningen ser över reglerna för hur ägare av fåmansföretag ska beskattas, och den aktuella frågan omfattas av utredningens uppdrag. För dagen är jag inte beredd att lämna några ytterligare besked.

Anf. 16 CARL ERIK HEDLUND (m):

Fru talman! Jag får först tacka finansministern för svaret. Och jag ska nu överraska finansministern med att säga att jag kan hålla med honom om att frågeställningen är komplex, men däremot inte att svårigheterna beror på att det är två olika regelverk som samtidigt är tillämpliga. Orsaken till problemen är i allt väsentligt utformningen av 3:12-reglerna.

De stora kursfallen för aktier i bolag inom den s.k. nya ekonomin har blottlagt ett system som inte är värdigt en rättsstat.

En duktig IT-entreprenör har drivit upp ett nytt företag tillsammans med några kamrater. De är framgångsrika, och deras idéer är eftertraktade. Ett större börsnoterat företag förvärvar deras företag och betalar med egna aktier. Aktiebytet innebär att entreprenörerna på papperet blivit mångmiljonärer. Solen lyser, och livet är stenkul. Några kontanter har inte betalats ut, och man har förbundit sig att behålla aktierna några år. Köparen vill vara förvissad om att säljarna finns kvar i bolaget. Beskattningen är inget problem till en början. Reavinsten bestämdes efter kurserna på affärsdagen. Men säljarna får uppskov med att betala skatten på vinsten till dess att aktierna sålts.

Men så inträffar kursfallet, och aktierna blir i stort sett värdelösa. För vanliga aktieägare är detta inte något större problem ur likviditetssynvinkel. Reavinsten kan kvittas mot den reaförlust som uppstått. Man är lika fattig som innan affären gjordes. Lätt fångat, lätt förgånget. För fåmansbolagsdelägaren är det helt annorlunda. Av reavinsten ska hälften beskattas i inkomstslaget tjänst och hälften som inkomst av kapital.

Om reavinsten i det här tilltänkta fallet totalt skulle vara 2 miljoner är skatten på tjänstedelen 560 000 kr, och entreprenören har inte erhållit en enda krona. Att ta fram ett så stort belopp efter skatt är inte heller lätt.

Fru talman! Det här visar hur absurda dessa 3:12-regler är. Andelsbyteslagen är det inget fel på, men 3:12-reglerna innebär en diskriminering av entreprenörer och en form av straffskatt på humankapital. Det är inte underligt att många entreprenörer, som läst skattelagen ordentligt, har förlagt sin verksamhet utanför landets gränser, men långt ifrån alla har varit så förutseende.

Problematiken är inte ny. Det har varit åtskilliga motioner i ärendet, debattartiklar och olika typer av utredningar har pekat på vad som händer. Regeringen tillsatte en utredning som utredde stoppreglerna för fåmansbolag, men den fick tyvärr inte behandla 3:12-reglerna. Därför måste en ny utredning sent omsider tillsättas för att reda ut 3:12-reglerna. När räknar finansministern med att den kommer med sitt betänkande, så att vi kan ha en realdiskussion om de här reglerna?

Vi moderater har länge hävdat att om en företagsledare i ett fåmansbolag har tagit ut en marknadsmässig lön är rimligen reavinsten att betrakta som inkomst av kapital. Det är en lösning som jag med varm hand överlämnar till finansministern. Ett annat sätt att lösa problemet vore att avskaffa den statliga skatten på inkomst av tjänst. Då försvinner upphovet till denna orättvisa och krångliga lag som slår så hårt.

Problematiken i det vi nu diskuterar är inte så svår. Lösningen behöver inte heller vara svår: marknadsmässig lön, resten avkastning på kapital. Finns det någon principiell invändning mot ett sådant resonemang vore det intressant att höra den. Vi kan väl, finansministern, vara överens om att det är olyckligt att beskatta inkomster som aldrig har verkställts?

Anf. 17 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s):

Fru talman! Interpellanten och jag är överens om att det här är en oerhört komplicerad fråga där det handlar om 3:12-regler och andelsbyten som går i varandra. Som också framgick av mitt svar finns en särskild utredning om 3:12-reglerna. Jag kan svara interpellanten på hans fråga att utredningen har enligt sin plan för avsikt att komma med ett betänkande i höst. Då får vi ett ordentligt underlag för en fortsatt diskussion.

Jag vill gärna lägga till att det är som interpellanten beskriver, att det har gjorts många stora vinster av många personer under de senaste åren, med den utveckling som vi har haft framför allt på IT-området. Det finns naturligtvis i alla marknadsekonomiska system inte bara vinster utan också risker, därmed risker för förluster. Det kan inte generellt sett vara så att förlusterna ska någon annan bära, utan det handlar om en rimlig avvägning mellan olika aspekter. Då får man vara beredd att acceptera de spelregler som det finns i ett marknadsekonomiskt system med både vinster och förluster.

Svaret på huvudfrågan är att det kommer ett förslag i ett betänkande i ärendet under hösten enligt den plan som utredaren har.

Anf. 18 CARL ERIK HEDLUND (m):

Fru talman! I en marknadsekonomi finns det chanser och risker, vinster och förluster, det är riktigt. Men jag tycker, och många med mig, att det är otillständigt att vi har en skattelagstiftning som ingriper i detta.

Som jag sade i mitt anförande och som även finansministern redogjorde för i sitt interpellationssvar är det så att hade det varit fråga om en vanlig placerare hade hela förlusten varit att betrakta som en kapitalförlust. Därmed hade man kunnat kvitta detta mot andra vinster. Det hade inte uppstått något problem, utan problemet är att hälften av reavinsten ska beskattas som inkomst av tjänst.

Det är alldeles riktigt som finansministern säger, att det här systemet infördes i samband med skattereformen 1990. Då hade man lönenivåerna som rättesnöre, man ville undvika att småföretagare skulle kunna föra över en del av sitt resultat till kapitalvinst så att de därmed skulle få en lägre totalskatt.

Det finns två vägar att lösa problemet, och jag har antytt båda två i mitt tidigare anförande. Det ena är att säga att om fåmansbolagsdelägaren har tagit ut en marknadsmässig lön – det kan vi säkert fastställa i det här landet med all den statistik som vi har – är rimligtvis resten att betrakta som inkomst av det kapital som man satt in och ska beskattas enligt det. Hade vi haft det systemet hade det inte varit något problem.

Den andra problemlösningen är – den är dyrare och kan bara göras på sikt – att avskaffa den statliga inkomstskatten, för då finns det ingen skillnad att tala om mellan skattesatserna på kapital och på inkomst av tjänst. I så fall behövs inte de här bestämmelserna, och då skulle en fåmansbolagsdelägare beskattas precis på samma sätt som vilken annan passiv aktieägare som helst.

Apropå marknadsekonomi i det här sammanhanget – skattereglerna snedvrider marknadsekonomi och gör att riskerna blir än större. Det är bl.a. därför vi har en utflyttning av entreprenörerna. De ser att det är ofördelaktigt i Sverige, både när man vinner och framför allt när man förlorar, som det här är fråga om.

Varför, finansministern, är det alltid så bråttom med att införa lagar som är till småföretagarnas nackdel, och varför ska det alltid ta så lång tid när någonting ska tillskapas till fördel för företagarna och entreprenörskap? Varför kunde man inte i samband med stoppregelutredningen utreda det här med 3:12? Det var uttryckligen sagt att utredningen inte skulle göra det. Sedan kom det regelverket, och det blev som vi moderater hade sagt. Det visade sig att de var helt obsoleta och skulle avskaffas. Så tillsattes en utredning.

Det känns tungt för entreprenörer och småföretagare i Sverige. Det här kan vi med gemensamma ansträngningar göra någonting åt.

Jag ställer fortfarande min fråga om finansministern har någon principiell invändning mot mitt resonemang, att om man har tagit ut en marknadsmässig lön i företaget borde resten betraktas som en inkomst av kapital.

Anf. 19 CATHARINA HAGEN (m):

Fru talman! Finansministern säger att i en marknadsekonomi finns risker och chanser, och dem får man ta. Felet med de nuvarande reglerna, tycker jag, är att riskerna är mycket större för de mindre företagen. Det är det som är problemet i Sverige. Som jag tidigare nämnde i min interpellation är det ett bekymmer att Sverige är så beroende av stora dominerande företag som Ericsson. Vi behöver fler små företag som också vill växa. Nuvarande skatteregler gör att riskerna för små företag i det avse-

endet är mycket större än för stora företag. Satsar man kapital i ett litet företag och dessutom är aktiv i det företaget drabbas det lilla företaget av en mer oförmånlig beskattning än om man bara hade satsat pengar och inte arbetar i det. Det är så fåmansbolagsreglerna fungerar. Det är en osund princip. Ett aktivt arbete i ett företag ska inte straffas jämfört med en passiv kapitalinsats.

Jag vill påpeka att småföretagen beskattas mycket förmånligare i konkurrentländerna. Jag läste just en artikel som visar att i t.ex. Irland, England och Tyskland drabbas den genomsnittliga småföretagaren av 26–30 % skatt. I Sverige är skatten ungefär dubbelt så hög.

Principen att missgynna små företag är olycklig i det svenska skattesystemet. Det är därför vi är så angelägna om att regeringen ska ändra på dessa skatteregler. Finansministern måste väl hålla med om att det är en olycklig uppdelning att de större företagen ska ha mindre risk i skattehänseende än de små företagen.

Överläggningen var härmed avslutad.

Prot. 2000/01:81
16 mars

*Svar på
interpellationer*

8 § Svar på interpellation 2000/01:295 om taket för jackpott i V 75

Anf. 20 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s):

Fru talman! Sten Andersson har frågat mig vilka åtgärder jag är beredd att vidta i syfte att få till stånd en ändring av taket för jackpott i V 75 från 5 till 10 kr. Frågan gäller gränsen för när utbetalning ska ske av små vinster till speldeltagare i V 75.

Jag vill börja med att säga att jag håller med Sten Andersson om att hästsport av olika slag medför mycket positivt för många människor. Den bidrar t.ex. till sysselsättning, till att ge avsättning för böndernas produkter och till att hålla landskapen öppna. Hästsport är också en omtyckt hobby för många människor.

När det gäller verksamheternas finansiering får man skilja mellan hästsport i form av ridsport och hästsport i form av trav- och galoppsport. Ridsporten får anslag över statsbudgeten, via Riksidrottsförbundet och genom kommunala stöd. Trav- och galoppsporten får sedan 1974 stöd genom att regeringen lämnar det av sporten ägda bolaget AB Trav och Galopp, ATG, tillstånd att med ensamrätt bedriva vadhållning på hästar. Under 1999 omsatte ATG 10,2 miljarder kronor, och trav- och galoppsporten erhöll ett överskott på ca 1,3 miljarder kronor. ATG har ännu inte publicerat sitt resultat för år 2000 men har meddelat att omsättningen för år 2000 ökat med 3,2 % till 10,5 miljarder kronor.

I regeringens tillstånd till ATG finns inte något tak för hur stora ATG:s jackpottar får bli. Däremot har staten och trav- och galoppsportens organisationer i ett avtal enats om att ATG ska dela ut även lägre vinstbelopp till vinnande speldeltagare i den aktuella spelomgången av V 75. Den nedre gränsen för vinstutbetalning på V 75 är 5 kr. Om gränsen i stället vore 10 kr skulle sannolikt antalet jackpottomgångar i V 75 bli fler, men antalet spelare som vinner mindre vinster skulle samtidigt bli färre.

Det nu gällande avtalet mellan staten och trav- och galoppsporten gäller t.o.m. den 31 december i år och ska alltså omförhandlas under hösten.

Jag har inte för avsikt att föregå denna förhandling genom att nu föreslå ändrade regler för vinstutdelning i ATG:s spel V 75.

Som finansminister är jag dessutom ansvarig för regleringen av *hela* spelmarknaden. Svenska Spel ger i år ett överskott till staten på ca 3,5 miljarder kronor. Framför allt ger folkrörelsernas Bingolotto ca 1 miljard kronor i överskott till främst idrottsklubbar. Dessa överskott vill jag givetvis också värna om. Jag vill slutligen också påminna om att det inom Regeringskansliet nu pågår ett arbete med att bereda förslagen i utredningarna Föreningslivet på spel- och lotterimarknaden (SOU 2000:9) och den s.k. Lotterilagsutredningen (SOU 2000:50). Regeringens avsikt är att i höst lämna en proposition till riksdagen med förslag på hur den svenska spelmodellen ska stärkas.

Anf. 21 STEN ANDERSSON (m):

Fru talman! Jag tackar för erkännandet av den stora betydelse som svensk hästsport och svensk hästhållning har. Vi har ungefär 250 000 hästar i Sverige, och de betyder mycket för sysselsättningen, för böndernas produktion och för förmågan att hålla landskapet öppet. Svensk travsport tillhör sedan länge världstoppen och har stor folklig förankring. Det kanske däremot inte är så känt att ingen sport i Sverige har ett större publikantal än travsporten.

Det är också många som spelar på hästar. Varje vecka spelar en halv miljon svenskar på V 75. Jag tycker dock att reglerna borde ändras, vilket kan ske på ett sätt som ökar statens inkomster. Det är inte så vanligt att sådana möjligheter nämns när man från denna talarstol begär förändringar i olika lagstiftningar. Jag kan garantera att knappast någon av de nuvarande spelarna vill behålla nuvarande vinsttak vid 5 kr. Däremot är det bra att finansministern i den här diskussionen inte längre använder spelberoende som motiv. Mot bakgrund av det utbud som det statliga Svenska Spel i dag har kan jag förstå att det argumentet är begravt.

Jag hoppas att man tar hänsyn till de många spelarnas önskemål när man nu ska teckna ett nytt avtal, som ska gälla fr.o.m. nästa år. Det är nämligen inte så att travsporten själv bestämmer utan staten, som genom att utdela totalisatorstillstånd har den avgörande betydelsen för hur svensk travsport ska utvecklas. Jag tycker att det är självklart att staten ska bestämma skatteskalen men att hästsporten, precis som Svenska Spel, själv borde få bestämma vilka regler som ska gälla för utdelning.

Jag hoppas alltså att vi i varje fall fr.o.m. nästa år kan få se ett högre vinsttak i V 75.

Överläggningen var härmed avslutad.

9 § Svar på interpellation 2000/01:306 om SBAB

Anf. 22 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s):

Fru talman! Per Bill har ställt frågan vilka åtgärder jag avser att vidta för att privatisera Statens Bostadsfinansieringsaktiebolag, SBAB. Han anser bl.a. att SBAB snedvrider konkurrensen i stället för att gynna

denna och att det inte finns anledning för det offentliga att driva näringsverksamhet som redan finns tillhandahållen av privata aktörer.

Jag delar inte Per Bills uppfattning att SBAB snedvrider konkurrensen på bolånemarknaden och de motiv som framförs för en privatisering av bolaget. SBAB bidrar till mångfald och konkurrens som vilken annan aktör på bolånemarknaden som helst. Ett viktigt krav på verksamheten är att företaget över en längre period ska uppnå statens krav på avkastning på det egna kapitalet. Sedan mitten av 90-talet, då nuvarande verksamhet tog sin form, har bolaget totalt sett infriat detta krav.

Bolaget vidtar i dagsläget åtgärder i syfte att öka effektiviteten och minska kostnaderna samt att öka den strategiska slagkraften med ökade marknadsandelar som följd. Goda förutsättningar skapas därmed för att bolaget även i framtiden kommer att infria avkastningskravet och utgöra ett viktigt inslag i mångfalden och konkurrensen på bolånemarknaden.

För närvarande avser jag inte att vidta några åtgärder för att privatisera SBAB.

Anf. 23 PER BILL (m):

Fru talman! Tack för ett tydligt och väldigt snabbt svar. Finansministern har ju tidigare fått kritik för att dröja med sina svar, men det har den här gången bara låtit vänta på sig tre dagar, och det är jag imponerad av.

Finansministern hävdar att SBAB är bra, eftersom det bidrar till en bättre konkurrens. Om staten inte bara är domare och regelskrivare utan också aktör på marknaden, får vi alltså en bättre konkurrens på marknaden.

Låt oss se t.ex. på Telia och Nordbanken. Jag tror att många skulle hålla med mig om att det här inte stämmer. Det är kanske t.o.m. tvärtom, dvs. att ett företag som Telia, som öppet säger att det sätter sina priser så att det kan täcka sina kostnader och ovanpå detta lägger en vinst, på en öppen marknad inte kan jobba på det sättet. Snarare ger det de andra på samma marknad en fantastisk möjlighet att göra stora vinster på grund av statlig ineffektivitet.

Fru talman! Det är för oss moderater väldigt tydligt att stat, kommun och landsting inte ska driva affärsverksamhet. Det ska i stället små, medelstora och stora företag göra. Staten ska ägna sig åt sina kärnverksamheter, inte vara ett slags diversehandlare på ett antal olika marknader.

Jag tycker att man i svaret mycket tydligt kan se att de rykten som har funnits om att SBAB ska privatiseras är felaktiga. Snarare tycker jag att svaret gör det än tydligare att finansministern vill bygga upp en ny aktör på bostadslånemarknaden, en aktör som ska vara ägd av staten och som innebär en fortsatt sammanblandningsekonomi.

Anf. 24 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s):

Fru talman! Den konkurrens som i dag finns på bolånemarknaden har främjats genom SBAB:s mycket aktiva medverkan. SBAB tog exempelvis under förra året initiativ till att använda Internet som ett viktigt instrument för att förmedla bolån. Detta har gett SBAB en växande del av marknaden och stora framgångar. Jag tycker att det är viktigt att staten bidrar till att göra det möjligt för människor som har behov av att skaffa

Prot. 2000/01:81
16 mars

Svar på
interpellationer

sig lån för bostaden att pressa de egna boendekostnaderna. SBAB gör en väldigt bra insats för att öka konkurrensen på bolånemarknaden.

Vi har över huvud taget behov av konkurrens på bostadsmarknaden och i byggandet, och därför är det välkommet om SBAB även i fortsättningen via sin närvaro kan bidra till en ökad konkurrens på denna delsektor.

Anf. 25 PER BILL (m):

Fru talman! Eftersom jag själv just har köpt ett hus är jag den första att skriva under på att det är viktigt att det finns en bra och fungerande konkurrens på marknaden. Men är det verkligen så att SBAB behöver förbli en statlig aktör?

Socialdemokratiska ministrar från många olika departement har hävdat att det är för lite konkurrens på bankmarknaden. Kanske vore det en god idé att sälja ut SBAB till en stor utländsk aktör som därmed verkligen skulle kunna öppna marknaden inte bara för det ganska begränsade antalet banker som finns utan också se till att nya globala aktörer kan ta sig in på den svenska bostadsmarknaden.

Överläggningen var härmed avslutad.

Ajournering

Kammaren beslutade kl. 10.01 på förslag av talmannen att ajournera förhandlingarna till kl. 12.00 då de för dagens bordläggning aviserade ärendena väntades föreligga.

Återupptagna förhandlingar

Förhandlingarna återupptogs kl. 12.00.

10 § Bordläggning

Anmälades och bordlades

Propositioner

2000/01:79 Stöd till brottsoffer

2000/01:85 Förberedelse till brott m.m.

2000/01:88 Inskrivning enligt lagen (1984:649) om företagshypotek och sjöfartsregisterärenden

Redogörelser

2000/01:NR1 Nordiska rådets svenska delegations berättelse angående verksamheten under 2000

2000/01:RR5 Riksdagens revisorers berättelse över granskningen av Riksbankens verksamhet under år 2000

2000/01:RR6 Riksdagens revisorers berättelse över granskningen av Riksbankens Jubileumsfonds verksamhet under år 2000

Konstitutionsutskottets betänkande
2000/01:KU16 Kommuner och landsting i internationell samverkan

Finansutskottets betänkande
2000/01:FiU16 Regeringens redovisning av resurser inom olika politik-
områden

Justitieutskottets betänkanden
2000/01:JuU14 Straffrättsliga frågor
2000/01:JuU15 Särskild utlänningskontroll

Skatteutskottets betänkanden
2000/01:SkU14 Allmänna motioner om inkomstskatt m.m.
2000/01:SkU15 Allmänna motioner om mervärdesskatt

Lagutskottets betänkande
2000/01:LU12 Utvärdering av skuldsaneringslagen

Socialförsäkringsutskottets betänkande
2000/01:SfU10 Föräldraförsäkring och föräldraledighet

11 § Anmälan om skriftliga svar på frågor

Anmälades att skriftliga svar på följande frågor inkommit

den 15 mars

2000/01:850 av *Ola Rask* (s) till näringsminister Björn Rosengren
Insatser med räddningshelikopter i huvustadsregionen
2000/01:851 av *Jonas Ringqvist* (v) till jordbruksminister Margareta
Winberg
EU:s jordbrukspolitik
2000/01:862 av *Anders Sjölund* (m) till jordbruksminister Margareta
Winberg
Förändrade förutsättningar för sittande utredning

den 16 mars

2000/01:861 av *Caroline Hagström* (kd) till finansminister Bosse Ring-
holm
Marknadsföring av spel och spelberoende

Svaren redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll
tisdagen den 20 mars.

Prot. 2000/01:81
16 mars

12 § Kammaren åtskildes kl. 12.01.

Förhandlingarna leddes av talmannen.

Vid protokollet

PER PERSSON

/Barbro Nordström

1 § Meddelande om frågestund.....	1
2 § Meddelande om information från regeringen	1
3 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer.....	1
4 § Svar på interpellation 2000/01:289 om beskattningen av personaloptioner	2
Anf. 1 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s)	2
Anf. 2 CATHARINA HAGEN (m).....	3
Anf. 3 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s)	4
Anf. 4 CATHARINA HAGEN (m).....	4
5 § Svar på interpellation 2000/01:260 om hushållsnära tjänster	5
Anf. 5 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s)	5
Anf. 6 MARGARETA CEDERFELT (m)	5
Anf. 7 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s)	6
Anf. 8 MARGARETA CEDERFELT (m)	7
Anf. 9 CATHARINA HAGEN (m).....	7
Anf. 10 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s)	8
Anf. 11 MARGARETA CEDERFELT (m)	9
Anf. 12 CATHARINA HAGEN (m).....	10
6 § Svar på interpellation 2000/01:257 om diskriminering av romer på fastighetsmarknaden.....	10
Anf. 13 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s)	10
Anf. 14 CARL-ERIK SKÅRMAN (m).....	11
7 § Svar på interpellation 2000/01:281 om skatteregler för fåmansbolag.....	11
Anf. 15 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s)	11
Anf. 16 CARL ERIK HEDLUND (m).....	12
Anf. 17 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s)	13
Anf. 18 CARL ERIK HEDLUND (m).....	13
Anf. 19 CATHARINA HAGEN (m).....	14
8 § Svar på interpellation 2000/01:295 om taket för jackpott i V 75	15
Anf. 20 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s)	15
Anf. 21 STEN ANDERSSON (m)	16
9 § Svar på interpellation 2000/01:306 om SBAB	16
Anf. 22 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s)	16
Anf. 23 PER BILL (m).....	17
Anf. 24 Finansminister BOSSE RINGHOLM (s)	17
Anf. 25 PER BILL (m).....	18
Ajournering.....	18
Återupptagna förhandlingar	18
10 § Bordläggning.....	18
11 § Anmälan om skriftliga svar på frågor.....	19
12 § Kammaren åtskildes kl. 12.01.....	20

